

Nr 3

Utlåtande i anledning av motioner om förbättrat stöd till barnfamiljer.

Andra lagutskottet har i ett sammanhang behandlat fyra till lagutskott hänvisade motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I:531 av herrar *Dahlén* och *Bengtson* samt II:622 av herrar *Hedlund* och *Wedén* om förbättrat stöd till barnfamiljer, samt

2) de likalydande motionerna I:788 av herr *Werner* och II:452 av herr *Hermansson m. fl.* om höjning av det allmänna barnbidraget.

Motionerna under 1) kommer, till den del de angår frågan om inkomstprövningen för bostadstillägg till barnfamiljer, att behandlas av statsutskottet.

Motionsyrkandena

I *motionerna I:531* och *II:622* hemställs, såvitt nu är i fråga, att riksdagen måtte ”i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag om en familjepolitisk reform med ett avsevärt förbättrat stöd för barnfamiljerna i enlighet med de riktlinjer som i motionen anförts”. Huvudlinjerna för en familjepolitisk reform sammanfattas i motionerna på följande sätt:

Då *barnbidrag* även i fortsättningen bör betraktas som ett centralt inslag i familjepolitiken för att utjämna standarden mellan dem som har barn och dem som inte har barn, bör höjningar av barnbidragen ingå i programmet för en reform. En utbyggnad av det *särskilda stödet* till familjer med lägre inkomster bör ske liksom en successiv omkonstruktion av detta syftande till större konsumtionsneutralitet. Någon form av *vårdnadsbidrag* bör prövas liksom *värde- och standardbeständighet* för de familjepolitiska förmånerna. *Skattesystemet* bör — under hänsynstagande till dem som av olika anledningar ej kan gå ut i förvärsarbete och under förutsättning av lämpliga lösningar av ersättningsproblemen för vården av barn i hemmet — ges en sådan utformning att det varken favoriserar hemarbete eller förvärsarbete och ej heller olika civilstånd.

I *motionerna I:788* och *II:452* föreslås ”att riksdagen beslutar höja det allmänna barnbidraget från och med den 1 juli 1969 till 1 000 kr. per år och barn”.

Beträffande de skäl motionärerna anför till stöd för sina yrkanden får utskottet, i den mån redogörelse därför inte lämnas i det följande, hänvisa till motionerna II:622 och II:452.

Gällande bestämmelser

Samhällets stöd till barnfamiljer lämnas dels genom kontantbidrag, dels genom vård och service m. m. Den centrala formen av kontantstöd är de allmänna barn-

bidragen. Andra former av kontantstöd är bostadstillägg, studiestöd, ersättning från den allmänna försäkringen, bidragsförskott och bosättningslån. I fråga om icke ekonomiskt stöd till barnfamiljerna kan pekas på den vård och service som lämnas genom förebyggande mödra- och barnavård, barntillsyn, ferieverksamhet för barn och husmödrar, social hemhjälp samt familjerådgivning.

I fortsättningen lämnas en redovisning för det familjepolitiska stödet i form av allmänna barnbidrag och bostadstillägg. Beträffande andra stödformer hänvisas till utskottets utlåtande 1967:3 och till betänkandet Barnbidrag och familjetillägg (SOU 1967:52).

Enligt *lagen den 26 juli 1947 om allmänna barnbidrag* utgår barnbidrag för barn, som är svenska medborgare och bosatta i riket. Allmänt barnbidrag utgår med 900 kronor för år. Sådant bidrag utgår också för i riket bosatt barn, som inte är svensk medborgare, förutsatt att barnet fostras av någon som är bosatt och mantalsskriven i riket eller ock barnet eller endera av dess föräldrar sedan minst sex månader vistas i riket. Bidraget utgår från och med kvartalet efter det då barnet fötts eller rätt till bidrag eljest uppkommit till och med det kvartal, varunder barnet fyller sexton år. Befinner sig barnet på anstalt, där kostnaderna för vården helt bestrids av statsmedel, eller betalar staten i övrigt hela kostnaden för barnets kost och bostad, utgår inte barnbidrag.

De allmänna barnbidragen tillkom genom beslut vid 1947 års riksdag som en ersättning för de dittills utgående barnavdragen vid den statliga beskattningen och fastställdes till 260 kronor per barn och år. Då barnavdragen slopades jämväl vid den kommunala beskattningen, höjdes barnbidragen vid 1950 års riksdag med 30 kronor som kompensation därför. Barnbidragen har därefter i slutet av femtiotalet och under sextiotalet höjts ett flertal gånger och fastställdes till sin nuvarande nivå, 900 kronor, genom beslut av 1965 års riksdag.

Fr. o. m. den 1 januari i år utgår ett förstärkt ekonomiskt stöd till barnfamiljer med lägre inkomster och familjer med flera barn. Bestämmelserna om detta stöd, som ersatt de tidigare familjebostadsbidragen och som utformats så att det medverkar till att höja familjernas bostadsstandard, återfinns i *kungörelsen den 28 maj 1968 om statliga bostadstillägg till barnfamiljer*. Bostadstillägg utgår till familj med barn under sexton år som helt eller delvis försörjes inom familjen. Utan särskilt bostadsvillkor utgår ett grundbelopp om 720 kronor per år. Beloppet ökas med 240 kronor om året för varje ytterligare barn under 16 år. Grundbeloppet på 720 kronor per år för familjer med ett barn utgör således 960 kronor för tvåbarnsfamiljer, 1 200 kronor för trebarnsfamiljer, 1 440 kronor för fyrbarnsfamiljer, osv. Grundbeloppen ökas vidare med hänsyn till bostadens storlek. För varje rum upp till ett visst rumsantal uppgår ökningen till 720 kronor om året. Det högsta sammanlagda bidragsbelopp som kan utgå för år räknat blir 1 680 kronor för en tvåbarnsfamilj, 2 640 kronor för en trebarnsfamilj, 2 880 kronor för en fyrbarnsfamilj och 3 840 för en familj med fem barn. För det högsta bidragsbeloppet vid varje familjestorlek — men inte för övriga belopp — tillämpas en utrymmesnorm som innebär att antalet boende inte får vara mer än två personer per rum, köket oräknat.

Fullt bostadstillägg med de nämnda beloppen utgår upp till en årsinkomst på omkring 16 000 kronor för en gift man vars hustru saknar förvärvsinkomst. Om familjen har högre inkomster reduceras bidragsbeloppet med viss procentandel av den överskjutande inkomsten enligt en glidande skala. De övre inkomstgränserna kommer att ligga vid omkring 21 000 kronor för ettbarnsfamiljer, 28 000 kronor för tvåbarnsfamiljer, 35 000 för tre- och fyrbarnsfamiljer och 39 000 kronor för familjer med fem barn. — En kompletterande stödform för barnfamiljer med särskilt höga bostadskostnader kan utgå i form av kommunala bostadstillägg. Enligt *kungörelse den 28 maj 1968 om statsbidrag till kommunala bostadstillägg till barnfamiljer* skall statsbidrag utgå för kommunala bostadstillägg som avser att täcka en viss del av den bostadskostnad, som för ett- och tvåbarnsfamiljer ligger mellan 400 och 525 kronor i månaden, för tre- och fyrbarnsfamiljer mellan 400 och 625 kronor i månaden och för familjer med fem eller flera barn mellan 400 och 725 kronor i månaden.

Enligt årets statsverksproposition har socialstyrelsen beräknat anslagsbehovet för de allmänna barnbidragen för budgetåret 1969/70 till 1 640 milj. kronor. Styrelsen har beräknat anslagsbehovet genom att multiplicera barnantalet vid budgetårets mitt med barnbidragsbeloppet. Antalet barn under 16 år har därvid antagits uppgå till ca 1 820 000. Föredragande statsrådet har beräknat antalet barn något lägre än socialstyrelsen och föreslår ett förslagsanslag till Allmänna barnbidrag av 1 600 milj. kronor.

Bostadstillägg beräknas i statsverkspropositionen utgå till omkring 400 000 barnfamiljer. Anslagsbehovet uppskattas av föredragande statsrådet till 425 milj. kronor för nästa budgetår.

Familjepolitiska kommittén

Den 26 februari 1965 beslöt Kungl. Maj:t att verkställa utredning av frågan om samhällets ekonomiska stöd åt barnfamiljerna. Utredningen, som är parlamentariskt sammansatt, har antagit benämningen *familjepolitiska kommittén*. I direktiven för utredningen anförs att familjepolitiken bör differentieras så att samhällets stöd sätter in när och där behovet är störst, varvid riktmärket bör vara att åstadkomma större jämlikhet i materiella villkor inte bara mellan barnfamiljer och familjer utan barn utan även mellan barnfamiljer inbördes som har barn i olika antal och åldrar. I direktiven heter det vidare:

Allmänna barnbidrag bör även i fortsättningen bilda stommen i konsumtionsstödet åt barnfamiljerna. Barnbidragen bör liksom hittills kompletteras med särskilda stödformer. De nuvarande familjebostadsbidragen bör därvid omprövas förutsättningslöst. Det är önskvärt att en såvitt möjligt enhetlig syn anlägges på det konsumtionsstöd, som bör utgå under barnens uppväxttid fram till dess att de inte längre bör anses tillhöra familjeekonomien. Vidare bör frågan om införandet av ett vårdbidrag prövas bl. a. mot bakgrunden av att de arbetsföra åldersgruppernas an-

del av totalbefolkningen minskar. De sakkunniga bör vara oförhindrade att även undersöka och lägga fram förslag om andra nya inslag i familjestödet. Under utredningen bör särskild uppmärksamhet ägnas åt olika kategorier ensamma barnförsörjare.

Huvuduppgiften för de sakkunniga bör vara att undersöka effektiviteten av olika stödformer och pröva deras inbördes sammansättning och avvägning inom ramen för vissa alternativ för samhällets totala stöd till barnfamiljerna. De familjepolitiska åtgärder som nu är inriktade på att direkt stödja barnfamiljernas ekonomi — barnbidragen, familjebostadsbidragen, moderskapsförsäkringen och bidragsförskotten — kan under nästa budgetår beräknas kosta drygt 2 miljarder kr. Genom att variera stödformernas sammansättning och nivå bör ett antal utbyggnadsalternativ utarbetas. De sakkunniga bör utforma sina förslag utifrån en realistisk bedömning av nationalproduktens ökning och den privata konsumtionens ökningstakt. Verkningsarna av en förskjutning till barnfamiljernas favör bör således redovisas till sina konsekvenser för övriga medborgargrupper inom ramen för det totala utrymmet.

I sitt arbete har de sakkunniga att beakta det direkta samband, som råder mellan stödet till barnfamiljerna och skattesystemets utformning. I enlighet härmed bör de sakkunniga vid sitt arbete samråda med familjeskatteberedningen.

Familjepolitiska kommittén har i oktober 1967 avlämnat betänkandet Barnbidrag och familjetillägg (SOU 1967:52), som i huvudsak innehåller en omprövning av de fram till innevarande år utgående familjebostadsbidragen. Kommittén har för avsikt att i ett senare betänkande återkomma till frågan om ett vårdbidrag avseende kostnader för barntillsyn, frågan om värdebeständigheten av de familjepolitiska förmånerna, m. m.

Den i direktiven för familjepolitiska kommittén omnämnda *familjeskatteberedningen* tillsattes enligt bemyndigande den 29 januari 1965 för att inom finansdepartementet överse familjebeskattningen och därmed sammanhängande frågor. Beredningen har avlämnat förslag i ämnet den 14 februari 1969.

Tidigare riksdagsbehandling

Under 1960-talet har årligen väckts ett flertal motioner i riksdagen med yrkande om en höjning av de allmänna barnbidragen eller om andra förbättringar av barnfamiljernas ekonomiska ställning. En utförlig redogörelse för de olika motionsyrkandena och riksdagsbehandlingen av dessa lämnas i ovannämnda betänkande Barnbidrag och familjetillägg (SOU 1967:52, s. 83). Såvitt avser tiden t. o. m. år 1966 får utskottet hänvisa till denna redogörelse.

Vid 1967 års riksdag yrkades i motioner att de allmänna barnbidragen skulle höjas från 900 till 1 000 kronor per barn och år med giltighet från den 1 juli 1967. I andra motioner yrkades att förslag skulle läggas fram nästa år om höjning av de allmänna barnbidragen, så att barnfamiljerna dels kompenserades för prisstegringar och skattehöjningar efter den 1 juli 1965, då de allmänna barnbidragen senast höjdes, dels skulle erhålla en reell förbättring av standarden. Kompensationen för pris- och skatteutvecklingen skulle enligt vissa motioner kräva en höjning av bidragen med 150 kronor från den 1 juli 1968. I andra motioner hemställdes att riks-

dagen måtte uttala sig om familjepolitikens framtida utformning. Enligt motionärerna borde samhällets stöd inriktas på — förutom höjning av de allmänna barnbidragen — införande av ett särskilt vårdnadsbidrag till familjer med små barn och av extra barnbidragsförmåner till barnfamiljer med små inkomster. Motionärerna förordade också att de familjepolitiska förmånerna gjordes värde- och standardbeständiga. I sitt av riksdagen godkända *utlåtande nr 3* avstyrkte *andra lagutskottet* motionerna under hänvisning till direktiven för familjepolitiska kommittén och till regeringens planer att genomföra en familjepolitisk reform under budgetåret 1968/69.

Vid början av 1968 års riksdag väcktes ånyo motioner om höjning av de allmänna barnbidragen till 1 000 kronor per barn och år samt om indexreglering av bidragen. Vidare hemställdes om förslag till en samlad familjepolitisk reform i enlighet med vissa angivna riktlinjer. Dessa riktlinjer sammanföll i stort med dem som anges i de i år väckta motionerna I:531 och II:622.

I *propositionen nr 42* till 1968 års riksdag lade Kungl. Maj:t fram förslag om en familjepolitisk reform, som innebar att de dåvarande familjebostadsbidragen avskaffades och ersattes med ett helt nytt bostadstillägg för barnfamiljer. En höjning av bidragsförskotten ingick också i det ökade familjestödet. De allmänna barnbidragen behölls däremot enligt propositionen oförändrade. I anledning av propositionen väcktes en rad motionsyrkanden. Dessa gick bl. a. ut på en successiv omläggning av familjestödet, så att de familjepolitiska förmånerna på sikt gjordes mera konsumtionsneutrala. I några motioner föreslogs att riksdagen skulle uttala att den föreslagna reformen förutsattes vara ett provisorium i avvaktan på en allsidig familjepolitisk reform som tog hänsyn till behovet av såväl konsumtionsstöd till barnfamiljerna som nödvändigheten av kompensation för vård- och tillsynskostnader för barnen.

Andra lagutskottet behandlade frågorna om höjning och indexreglering av de allmänna barnbidragen. I sitt av riksdagen godkända *utlåtande nr 40* avstyrkte utskottet motionsyrkandena. I fråga om höjning av barnbidragen erinrade utskottet om propositionen nr 42 med förslag till en familjepolitisk reform. Utskottet fortsatte:

Föredraganden anför i propositionen bl. a., att de resurser som samhället nu kan disponera för ett ökat familjestöd bör sättas in på de grupper av barnfamiljer där stödbehovet är störst. En höjning av de nuvarande barnbidragen skulle begränsa möjligheterna att ge ett kraftigt stöd åt dessa grupper. Föredraganden förordar därför, att de nuvarande allmänna barnbidragen behålls oförändrade. Genom selektiva åtgärder, anför föredraganden, kan man sätta in en långt större förstärkning av det ekonomiska familjestödet till de barnfamiljer som har de största ekonomiska svårigheterna på grund av barnens försörjning. Den bedömning som sålunda redovisats har varit bestämmande för inriktningen av det ökade stöd till barnfamiljer som föreslås i propositionen.

Utskottet — som inte har att taga ställning till de konkreta förslag som framläggas i propositionen — delar den uppfattning som föredraganden givit uttryck åt i fråga om inriktningen av ett ökat stöd till barnfamiljerna. Det kan visserligen finnas skäl för en uppräknig av barnbidragen såväl på grund av ökade levnadskostnader som med hänsyn till intresset att bereda alla barnfamiljer del i den allmänna standard-

stegringen. De resurser som nu står till förfogande för ökat familjepolitiskt stöd är emellertid begränsade. Vid den avvägning som till följd härav måste göras mellan olika angelägna reformer anser utskottet att det ökade stödet bör koncentreras till de mest behövande familjerna, som därigenom kan få en verklig lättnad i sin försörjningsbörda. Utskottet kan på grund av det anförda inte biträda motionsyrkandena om höjning av barnbidragen från halvårsskiftet.

Som motiv för att avstyra yrkandet om indexreglering av de allmänna barnbidragen anförde utskottet att barnbidragen dittills ansetts böra höjas genom särskilda beslut och att utskottet inte vid rådande tidpunkt var berett att frånträda denna ståndpunkt. Utskottet uttalade dessutom att den familjepolitiska kommittén kom att behandla frågan.

Statsutskottet behandlade propositionen nr 42 samt i samband med denna återstoden av de ovan redovisade motionsyrkandena. I sitt *utlåtande nr 101* tillstyrkte utskottet i princip bifall till Kungl. Maj:ts förslag. Beträffande inriktningen av ett ökat stöd åt barnfamiljer anförde utskottet bl. a. följande:

Enighet råder om behovet av en familjepolitik som syftar till en ekonomisk omfördelning till barnfamiljernas förmån och om att därvid skall beaktas de skillnader i stödbehovet som föranleds av barnantal, familjeinkomst och särskilda vård- och tillsynskostnader på grund av föräldrarnas förvärsarbete. Sambandet med skattesystemets utformning är även ofrånkomligt. Enighet synes även råda om att samhällsekonomiskt utrymme inte finns för att höja de allmänna barnbidragen till en sådan nivå att konsumtionskostnaderna för barnen helt täcks genom barnbidraget. Ett differentierat kompletterande familjestöd är därför nödvändigt.

Sedan utskottet därefter redovisat berörda motionsyrkanden och pågående utredningsarbete, fortsatte utskottet:

Frågan om en anpassning av de allmänna barnbidragen till kostnads- och inkomstutvecklingen utreds och bör därefter bedömas som även nu skett som en fråga om fördelningen av de resurser som står till buds. Detsamma gäller även frågan om ett vårdbidrag där hänsyn måste tas även till samhällets övriga insatser med samma syfte. Familjebeskattningen utreds och resultatet därav kan väntas under detta år. Förutsättningar bör därefter föreligga för att närmare bedöma hithörande frågor. Ett riksdagens ställningstagande till de principförklaringar som kan ligga i (föreliggande motioner) skulle med hänsyn till det anförda nu inte vara lämpligt. Vid sådant bedömande finns inte heller anledning bifalla motionerna såvitt de avser begäran om förslag till framtida reformer. Då utskottet slutligen förutsätter att utredningsarbetet drivs med möjlig snabbhet blir inte heller särskild skrivelse därom erforderlig.

I anledning av vad utskottet anförde, avstyrkte utskottet bifall till motionsyrkandena. Riksdagen följde utskottets hemställan.

Utskottet

I förevarande motioner behandlas frågor om höjning av de allmänna barnbidragen samt om förbättring i övrigt av samhällets stöd åt barnfamiljer.

I motionerna I:788 och II:452 yrkas att de allmänna barnbidragen skall höjas från 900 till 1 000 kronor per barn och år från och med den 1 juli innevarande år. I motionerna I:531 och II:622 hemställs om förslag till en familjepolitisk reform i enlighet med vissa i motionerna angivna riktlinjer. Dessa riktlinjer innebär i huvudsak att samhällets stöd åt barnfamiljerna inriktas på höjningar av barnbidragen såväl med hänsyn till penningvärdeförsämringen som önskemålet att tillförsäkra barnfamiljerna en standardhöjning, att en utbyggnad av det särskilda stödet till familjer med lägre inkomster sker, att detta stöd omkonstrueras så att det i större utsträckning än nu utgår utan inskränkning av konsumtionsdirigerande art samt att någon form av vårdnadsbidrag prövas. I motionerna förordas också att de familjepolitiska förmånerna görs värde- och standardbeständiga samt att skattesystemet ges en sådan utformning att det varken favoriserar hemarbete eller förvärvsarbete och inte heller olika civilstånd.

Vid fjolårets riksdag antogs en familjepolitisk reform som syftade till att bereda barnfamiljer med lägre inkomster och familjer med flera barn ett förstärkt ekonomiskt stöd. Genom reformen ersattes det tidigare familjebostadsbidraget med ett helt nytt bostadstillägg, som utgår dels med ett allmänt grundbelopp av 60 kronor i månaden ökat med 20 kronor i månaden för varje barn utöver ett, dels med ett bostadsanknutet tilläggsbelopp av 60 kronor i månaden för varje rum utöver det första till och med det fjärde, som familjen bebor. Det sistnämnda tillägget kan reduceras om antalet boende överstiger två personer per rum. Stödet i sin helhet är inkomstprövat på visst sätt efter en progressiv skala. Som en del av den familjepolitiska reformen ingick också höjning av bidragsförskotten. Reformen har trätt i kraft den 1 januari i år.

I samband med beslutet om denna reform hade riksdagen att ta ställning till motionsyrkanden av samma innebörd som de nu föreliggande. Riksdagen uttalade därvid att det visserligen kunde finnas skäl för en uppräknings av de allmänna barnbidragen såväl på grund av ökade levnadskostnader som med hänsyn till intresset av att bereda alla barnfamiljer del i den allmänna standardstegringen. De resurser som stod till förfogande var emellertid begränsade och borde koncentreras till de mest behövande familjerna som därigenom kunde få en verklig lättnad i sin försörjningsbörda. Riksdagen biträdde på grund därav inte yrkande om höjning av de allmänna barnbidragen. Inte heller motionsyrkandet om den framtida utformningen av familjepolitiken bifölls av riksdagen. Frågan om en anpassning av de allmänna barnbidragen till kostnads- och inkomstutvecklingen var under utredning liksom frågan om vårdnadsbidrag. Detsamma gällde familjebeskattningen. I avvaktan på resultatet av detta utredningsarbete, som pågick inom familjepolitiska kommittén och familjeskatteberedningen, ansåg riksdagen det inte lämpligt att ta ställning till de principförklaringar som kunde ligga i motionsyrkandet och följakt-

ligen inte motiverat att begära något förslag till framtida reformer. Riksdagen förutsatte dock att utredningsarbetet bedrevs med möjlig snabbhet.

Familjeskatteberedningen har den 14 februari i år avlämnat betänkande angående frågan om familjebeskattningen. Enligt utskottets mening bör remissbehandling och Kungl. Maj:ts ställningstagande avvaktas, innan riksdagen tar något initiativ i denna fråga. Även i övriga frågor som berörs i motionerna anser utskottet att riksdagen — i enlighet med sin inställning föregående år — bör avstå från något uttalande till dess pågående utredningsarbete slutförts. Utskottet kan på grund härav inte biträda vare sig yrkandet om höjning av de allmänna barnbidragen från halvårsskiftet eller yrkandet om förslag till en framtida familjepolitisk reform.

Utskottet får således hemställa

A. att motionerna I:788 och II:452 om en höjning av de allmänna barnbidragen inte föranleder någon riksdagens åtgärd, samt

B. att motionerna I:531 och II:622 såvitt de angår frågan om det fortsatta familjepolitiska reformarbetet inte föranleder någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 februari 1969

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herr Strand (s), fru Hamrin-Thorell (fp), herrar Lars Larsson (s), Hübinette (m), Eric Carlsson (cp), Wanhainen (s), Österdahl (fp) och fru Grethe Lundblad (s);

från andra kammaren: herrar Lundberg (s), Gustavsson i Alvesta (cp), Jönsson i Ingemarsgården (fp), Fredriksson (s), fru Skantz (s), herr Ringaby (m), fru Håvik (s) och herr Olsson i Mölndal (s)*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

vid utskottets hemställan under B. av fru *Hamrin-Thorell* (fp), herrar *Eric Carlsson* (cp), *Österdahl* (fp), *Gustavsson* i Alvesta (cp) och *Jönsson* i Ingemarsgården (fp), vilka ansett

a) att det avsnitt i utskottets yttrande som börjar på s. 7 med orden "I samband" och slutar på s. 8 med orden "familjepolitisk reform" bort ersättas med text av följande lydelse:

”Den familjepolitiska reformverksamheten under senare år har således inskränkt sig till en omkonstruktion av de tidigare utgående familjebostadsbidragen. Utskottet finner det angeläget att förslag om en samlad familjepolitisk reform innebärande ett avsevärt förbättrat stöd för barnfamiljerna så snart som möjligt förelägges riksdagen. Eftersom någon sådan för barnfamiljerna angelägen reform inte aviserats från Kungl. Maj:ts sida finner utskottet det nödvändigt att riksdagen uttalar sig för en reform och också anger riktlinjerna för densamma. De huvudlinjer som finns skisserade i motionerna I:531 och II:622 bör enligt utskottets mening kunna ligga till grund för en samlad reform.

De allmänna barnbidragen har under de senare åren inte höjts i takt med penningvärdeförsämringen. Barnbidragen bör emellertid inte höjas endast med hänsyn till penningvärdeförsämringen utan barnfamiljerna bör dessutom erhålla en rejäl standardhöjning. En utbyggnad bör ske av det särskilda stödet till familjer med lägre inkomster liksom en successiv omkonstruktion av detta syftande till större konsumtionsneutralitet. Någon form av vårdnadsbidrag bör prövas liksom värde- och standardbeständighet för de familjepolitiska förmånerna.

Familjeskatteberedningen har den 14 februari i år avlämnat förslag angående frågan om familjebeskattningen. Utskottet vill för sin del betona angelägenheten av att det vid reformeringen av familjepolitiken sker en god samordning mellan familjebeskattningen och övriga familjepolitiska åtgärder.

Vad utskottet här anfört bör genom skrivelse ges Kungl. Maj:t till känna. Med det anförda anser sig utskottet i väsentlig mån också ha tillgodosett yrkandet i motionerna I:788 och II: 452.”

b) att utskottet under B. bort hemställa,

”att riksdagen med bifall till motionerna I:531 och II:622, såvitt nu är i fråga, måtte anhålla om förslag om en familjepolitisk reform med ett avsevärt förbättrat stöd för barnfamiljerna i enlighet med vad utskottet anfört.”
